

Matouš Pavlík:

Rychlostní kanoistika v ČR 2004-2008

Posudek bakalářské práce

Za cíl své bakalářské práce si autor stanovil „zpracovat historii české rychlostní kanoistiky od roku 2004 do roku 2008 a navázat na publikaci *90 let kanoistiky v Českých zemích*“. Výsledky jeho práce se mají stát součástí publikace, která bude vydána ke stoletému výročí založení Českého svazu kanoistů (proto je třeba ji posuzovat i z tohoto hlediska!). Konkrétně chtěl: a) popsat vývoj české rychlostní kanoistiky v letech 2004-08; b) zpracovat přehled výsledků reprezentačního družstva České republiky v rychlostní kanoistice na hlavních světových soutěžích; c) zpracovat přehled mistrů České republiky v jednotlivých kategoriích rychlostní kanoistiky v uvedeném období 2004-08 (s. 12).

Jak postupoval a jak se mu podařilo svůj cíl naplnit? Téma rozdělil na dvě části – část narativní a část statistickou, přičemž každá má přibližně 50 stran. V každé pak postupoval chronologicky, podle jednotlivých let, a to podle jednotného schématu, který zřejmě vycházel z předchozích diplomových prací Jana Boháče (pro období 1983-93) a Pavla Hottmara (pro období 1994-2003), na které navazoval: Po krátkém úvodu o organizaci rychlostní kanoistiky v tom kterém roce se postupně věnoval reprezentacím seniorské, juniorské a maratónské. Tento postup byl dán apriorně a autor práce ho zřejmě nikterak nerozvinul.

Jak se tedy zhostil úkolu naplnit stanovené schéma? V čem spočívá autorův přínos? Základem jsou zpracované statistiky – přehledy míst, kde se konaly velké mezinárodní soutěže, dále umístění českých kanoistů postupně na olympijských hrách, mistrovstvích světa seniorů a juniorů, mistrovstvích Evropy seniorů a juniorů, umístění na Akademickém mistrovství světa, v závodech Světového poháru a v závodech pořádaných olympijskými institucemi pro mládež. Dále jsou uvedeny přehledy získaných medailí na těchto soutěžích a přehledy mistrů České republiky v jednotlivých kategoriích. K těmto statistikám, které jsou povětšinou opisem již existujících statistik, mám jedinou, ale závažnou připomínku – autor míchá mistrovství a závody na klasických tratích rychlostní kanoistiky s mistrovstvími a závody na maratónských tratích, což stěžuje čtenářův přehled (pro tištěnou formu navrhuji upravit!).

Této chybě se naštěstí vyhnul v komentování dosažených výsledků, kde maratónské závody vyčlenil do samostatné části. K narativní části mohu mít jen dílčí připomínky, protože se jedná vsutku jen o komentování přiložených statistik.

- 1) Přesnost pojmů a vyjadřování je v odborném textu nezbytná: co autor chápe pod pojmem „vysokoškolská knihovna Univerzity Karlovy“ (s. 11); „...byla hlavní složkou organizace Českého svazu kanoistů konference...“ (s. 14 – zřejmě „hlavním orgánem Českého svazu kanoistů“?); „Olympijské hry mládeže“ (s. 93 – Evropský olympijský festival mládeže).
- 2) Stylistika: autor často inklinuje k žurnalistickému stylu, např. používáním domácích jmen (Honza Klimek – s. 23, Jirka Heller s Honzou Břečkou – s. 35, Míše s Janou – s. 55 ad.) nebo ustálených floskulí („Závodníci dostali skvělou příležitost si vyzkoušet olympijskou trať a získat novou motivaci na boj o olympijské hry v příštím roce.“ – s. 46); slovanská jména přepisuje do angličtiny a nikoliv do češtiny (s. 19 – Zhukovski místo Žukovskij); nejasná jsou vyjádření typu – „Kanoistické soutěže na českém území uspořádal první Český Yacht Club dne 12. října 1913 v Praze.“ (s. 9 – první kanoistické soutěže, nebo první Český Yacht Club?) - nebo na téže stránce – „...s vyvrcholením na schůzi 29. listopadu 1913 – zavedením Svazu kanoistů království Českého“ (správně – „založením Svazu kanoistů Království českého“).

Autor, bohužel, od tohoto komentáře nejde k hlubší analýze, která se mu v řadě případů sama nabízí – např. na straně 17 konstatuje „dohady ohledně vedení reprezentace a skládání hromadných posádek“, ale o tom, z jaké strany a s jakými závěry, nepadne ani slovo. Pro čtenáře by určitě bylo zajímavé osvětlení, proč řada úspěšných kanoistů v juniorské kategorii se při přechodu mezi seniory „ztratila“ – za všechny jmenuji Lukáše Korandu, Václava Egermaiera či Karolínu Kumžákovou a Martinu Víchovou – byla za tím jejich osobní ztráta zájmu o vrcholový sport, nebo byly důvody jiné?

Závěr: Práce je zpracována na základě předem daného schématu, který je dán zadáním. Toto schéma autor naplňuje jak v narativní, tak i ve statistické části. Dílčí připomínky směřují hlavně k budoucímu využití předkládaného textu. Bakalářská práce Matouše Pavlíka podle mého názoru splňuje kritéria na ni kladená, a proto ji **doporučuji k obhajobě**.

PhDr. František Kolář, CSc.

V Praze dne 9. září 2012